

عنوان مقاله:

بررسی موردی اشعار سیاسی شاعران عصر مشروطه (با موضوع عدالت در اشعار ادیب الممالک فراهانی، وحید دستگیری و ملک الشعرا بهار)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در فرهنگ، زبان و ادبیات فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

یعقوب پازنده میاری - فارغ التحصیل دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کنول، ایران

مسعود مهدیان - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کنول ایران

خلاصه مقاله:

در بحبوحه انقلاب مشروطه و بعد از آن، مولفه‌هایی چون حب الوطن، انتقاد از حاکمان پیدادگر و اوضاع نابسامان اجتماع، دفاع از حقوق مردم و بیان دردها و آرزوهای آنها، بیگانه ستیزی و مبارزه با استعمارگران و مداخله جویان، ترویج اندیشه آزادی و آزادی خواهی در شعر شاعران به وفور جان می‌گیرد و شاعران با زبان ساده و مردمی در این راه برای آگاهی بخشی مردم و بیداری آن‌ها قلمفرسایی می‌کنند و برخی حتی پا فراتر می‌گذارند و در راه آزادی، تنگنای سیاه و سرد زندان را تجربه می‌کنند! نویسنده در این رساله تلاش کرده تا اندیشه‌های سیاسی در اشعار ادیب الممالک فراهانی، وحید دستگیری و ملک الشعرا بهار را بررسی و تحلیل نماید. این هر سه به دلایلی چون روزنامه نگار بودن و فعالیت در امور سیاسی - اجتماعی بازتاب اوضاع کلی ایران در عصر مشروطه است. آن‌ها در انتخاب قالب‌های شعری برای ارائه مسائل، بیشتر از قالب‌های پرتحرک و کوبنده‌های چون مسمط و ترجیع بند بهره گرفته‌اند و برای افزایش مخاطبین خود در ارائه مفاهیم و مضامین، از زبان ساده مردم و فرهنگ عامه استفاده کرده‌اند. وطن و وطن خواهی، بیگانه ستیزی، انتقاد از حاکمان نالایق و طرح دردها و مشکلات مردم؛ مولفه‌های برجسته اشعار سیاسی این سه شاعر یعنی ادیب الممالک فراهانی، وحید دستگیری و ملک الشعرا بهار بوده است که در این مقاله به موضوع عدالت پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

عصر مشروطه، عدالت، ادیب الممالک فراهانی، وحید دستگیری و ملک الشعرا بهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1693371>

